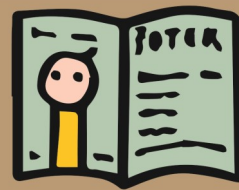

ŠOTEK

ŘÍJEN 2014

Uvnitř najdete

Den seniorů

Výlet na Potštejn

Jezdíme do divadla

Sázení stromků

Máme rádi zvířata

Běh lesní krajinou

Sportem ku zdraví

Nepřehlédněte !

- Markova bludiště
- Dravci v akci
- Halloween
- Strašidelné vtipy

Nikdo není na tomto světě zbytečný.
I ten největší blbec může sloužit alespoň jako
špatný příklad...

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

DEN SENIORŮ

Tak jako naše babičky a dědečkové nikdy nezapomenou na náš svátek nebo narozeniny, ani my jsme nezapomněli a jejich „ Den seniorů“ jsme oslavili s nimi, ať již jejich návštěvou u nás ve škole, společnou procházkou nebo alespoň dopisem, který jsme jim napsali.

V pondělí 6. 10. 2014 jsme pozvali do školy babičky a dědečky dětí ze 4. třídy. Po přivítání jsme se vydali na procházku v čele s paní Ondráčkovou, která zdejší okolí dobře zná a naplánovala trasu. Počasí nám opravdu přálo a v lese, kde se stromy začínaly krásně vybarvovat, bylo pohádkově. Na zpáteční cestě jsme navštívili rodinu Andrejky Tulachové na Borkách, kde si děti pohrály na velké zahradě. Sladkou tečkou na závěr bylo pohoštění od paní Tulachové, která nám upekla výbornou borůvkovou buchtu. Procházka podzimní krajinou se nám všem moc líbila.

Mgr. Hana Lacmanová

D

A co nám napsali čtvrtáci?

Dne 6.10. v pondělí jsme šli s babičkami a s dědečky na procházku. Šli jsme do lesa na Borka. Já jsem neměla babičku ani dědu. V lese jsme si udělali malou přestávku. Na zpáteční cestu jsme se stavili u spolužačky Andrejky. Její mamka nám dala moc dobrou borůvkovou buchtu. Chvíli jsme si tam hráli, pak jsme už museli zpátky do školy. Cestu uskutečnila a vedla nás Andrejčina babička, paní Ondráčková. Tento den se mi moc líbil.
Jana Michálková

E

Dne 6. října jsme se byli projít se svými babičkami a dědečky. Když jsme přišli do školy, tak jsme se ještě dvě hodiny učili a potom jsme vyrazili do přírody. Vedla nás paní Ondráčková. Šli jsme na Borka. Cestou jsme se zastavili a posvačili jsme. Vraceli jsme se stejnou cestou a navštívili jsme chatu, kde bydlí Andrea. Hráli jsme si tam na zahradě a dostali jsme borůvkovou buchtu. Vycházka se mi líbila, podzimní krajina byla hezká.

Tereza Tobiášová

Dne 6.10. jsme šli s babičkami a dědečky na procházku lesní krajinou. Moje babička i děda přijeli, a tak jsme šli společně. Po chvíli jsme si dali přestávku na pití, až jsme došli na místo. Babička cestou sbírala houby a našla. Na místě jsme si dali svačinu. Babičce a dědovi se to moc líbilo a mně taky.
Filip Rompotl

N

Na druhém stupni jsme při hodině češtiny dostali úkol popsat babičku nebo dědu nebo jim napsat dopis. I když v dnešní době už psaní dopisů není právě moc v kurzu, tyto nám šly od ruky, protože byly psané z lásky. Moc hezký byl dopis od Veroniky Lettlové:

Milá babičko!

Dnes máte svátek! Víš to vůbec? Proto Ti chci popřát všechno nejlepší, hodně štěstí, zdraví, pohody a jenom vše dobré! A jak se vůbec máš? A co děláš v tomto škaredém počasí? Já se mám docela dobře, až na tu školu. Vůbec bych se nezlobila, kdybychom měli ještě pár měsíců prázdniny...

Když je krásné počasí, tak jsem venku, ale když je takhle, jsem většinou u televize nebo si čtu, hraju na flétnu a pomáhám mamce. Tatka říkal, že se v neděli přijedeme podívat, tak nás očekávej! Měj se krásně a v neděli na viděnou!

Tvoje vnučka Verča

Moje babička je hodná. Na to, kolik je jí let, je pořád čilá a v hodně věcech nám pomáhá. Babička bydlí s námi spolu s dědou, máme totiž dvoupatrový dům. Babička s dědou bydlí dole a my nahoře. Ráda chodím s babičkou ven. Vtipné je, že je asi o hlavu menší než já. Občas mě odmění, například za to, že jí zahraju na kytaru. Ráda plete nebo se dívá na televizi. Svou babičku mám moc ráda..

Eliška Bartošová

Proč mám ráda svého dědu ? No tak asi kvůli tomu, že s ním je stále legrace a nikdy se s ním nenuším. Většinou mi všechno dovolí a je na mě hodný. Někdy legračně nadává a to tehdy, když se mu něco nevede. Mohu k němu kdykoliv přijít, protože bydlí kousek pod námi a když tam jdu, tak většinou protože u něho chci něco péct. Já mu totiž někdy pečů a on to sní za jeden den. A to se mi na něm líbí. On děda totiž moc nejí, a když tam jdu s jídlem, tak to do něho cpu a on to vždycky sní, protože musí. Potkávám ho každý den u nás „na pivě“, a tak si s ním někdy povídám. Je také dobré, že se o sebe umí postarat, protože žije sám. Ale zas tak sám není, má tam totiž dva jezevčíky, psa a fenku, jsou to sourozenci našich jezevčíků. A tak se o ně stará jako o děti. Dává jim všechno, co má doma, a když tam přijdu, pak nic nemá. Chová ještě slepice a kačeny. Co ještě dodat? Je to můj kouzelný dědeček z pohádky.

Veronika Hledíková

S

E

N

I

O

R

Ů

JEZDÍME DO DIVADLA

V úterý 11. listopadu opět zamíříme do divadla, tentokrát na hru Králova řeč. Určitě se nám bude líbit stejně jako říjnové představení Lháři.

Po smrti otce – anglického krále Jiřího V. – a skandální abdikaci krále Eduarda VIII. je princ Bertie, který se potýká s vadou řeči, nečekaně korunován králem Jiřím VI. Země stojí na prahu II. světové války a zoufale potřebuje silného vůdce. Králova žena Alžběta (budoucí královna matka) domluví svému muži setkání s excentrickým terapeutem Lionelem Loguem, který má krále zbavit nepříjemného hendikepu. Po tuhém začátku se tito dva ponoří do neobvyklého způsobu léčby a časem mezi nimi vznikne nenarušitelné pouto. S pomocí Loguea, rodiny, vlády i Winstona Churchilla král překoná koktání a pronese zásadní řeč, která inspiruje a spojí anglický lid a posílí jeho národní sebevědomí. Podle hry vznikl nejúspěšnější film roku 2010 ověčený mnoha cenami, včetně čtyř Oscarů. Autor zpracoval scénář teprve po smrti královny matky. Hra nepostrádá typický britský humor na téma vysoké politiky.

A jelikož princ Bertie byl skutečná historická postava, zjistili jsme Vám o něm ještě něco navíc:

Narodil se 14. prosince 1895 jako druhý syn waleského prince Jiřího (později krále Jiřího V.) a jeho manželky Marie z Tecku. Jeho datum narození se shodovalo s výročím úmrtí jeho pradědečka a manžela královny Viktorie, prince Alberta. Na jeho počest dostal jméno Albert (byl pokřtěn jako Albert Frederik Artur Jiří). „Bertie“, jak byl oslovován, byl v době svého narození čtvrtý v pořadí nástupnictví na britský trůn. Byl často nemocen a popisován jako „lekavý a náchylný k pláči“. Jeho rodiče se nevěnovali, podobně jako tomu bylo v jiných šlechtických rodinách, každodenní výchově svých dětí. Byl nucen psát pravou rukou, ačkoli byl levák, a objevilo se u něho koktání, se kterým se potýkal několik let – patrně šlo o důsledek potlačeného leváctví. Korunován byl 12. května 1937. Zemřel 6. února 1952 ve věku 56 let.

Pochován je v kapli svatého Jiří na Windsorfském hradě. Jeho nástupkyní je současná královna Alžběta II.

Ema Sodomková, Veronika Lettlová

VÝLET NA POTŠTEJN

V úterý 14. října se žáci osmé a deváté třídy zúčastnili exkurze na zámek Potštejn. Z Proseče jsme vyjeli v 10 hodin, hned po velké přestávce. Cesta tam se poněkud protáhla, jelikož se paní řidička spolehla na ukazatele, které tam ale nebyly. Po troše bloudění jsme se nakonec trefili. Na zámku už na nás čekali a ihned nás rozdělili do skupin. Devátá třída se odebrala na prohlídku zámku, jedna skupina z osmičky do Bubákova, neboli strašidelného podzemí. Zde jsme nejdříve vstoupili do malé místnosti, kde byla velká tma a obraz, který sloužil jako televize. V televizi se odehrál příběh, který nám vysvětlil historii zámku. Potom jsme šli konečně do sklepení, kde jsme si užili i legraci. Druhá skupina se mezitím usadila v cukrárně a posvačila ze svých bohatých zásob. Poté jsme se všichni vystřídali. Při prohlídce zámku nás zaujaly tvůrčí nápady průvodců, kteří zapojili aktivně i nás, diváky. A tak se někteří z nás mohli převléci do šatů zámeckého pána a vyzkoušet si, jaké by to asi bylo v jeho kůži. Také jsme si mohli zatančit dobový tanec. Každopádně jsme se tu nenuдили a celý den se nám velice líbil.

článek : Michal Barták, Lukáš Hledík, foto Blanka Stodolová

P

O

T

Š

T

E

J

N

DRAVCI V AKCI

Ve středu 15. října k nám přijeli ze stanice Seiferos z Brna s 34 dravci. Tato společnost existuje již 20 let a chlubí se nejucelenější sbírkou dravců a sov v České republice. Pro nás si připravili téměř dvouhodinový program s velice zajímavými ukázkami,

doplněnými nejen poučným výkladem, ale i vtipnými historkami. K tomu všemu nám jejich

svěřenci předvedli svou šikovnost a některé z nich jsme si mohli i pohladit. Některé druhy dravců a sov pro nás byly doposud neznámé, jsme rádi, že jsme se dozvěděli něco nového a navíc jsme se báječně pobavili.

Veronika Uhrová, Bára Lněničková

A protože se nám program skutečně moc líbil, vyslali jsme ještě za „dravci“ našeho redaktora Vítka Lustyka, aby je vyzpovídal:

Jak dlouho děláte tuto práci?

Od roku 1989.

Jaký dravec je nejoblíbenější?

S jestřábem pracujeme již 23 let. Velice oblíbený již ve středověku byl roroh, protože dokázal srazit v letu i labuť.

A Váš největší zážitek?

Když jestřáb proletěl plotem a nic se mu nestalo.

Proč tuto práci děláte?

Hlavně pro zábavu. Začínal jsme už ve škole - s veverka.

Jaké krmivo používáte?

Hlavně maso - malá zvířátka, myši, křepelky, ale i ovoce.

Jakou školu byste nám doporučil, pokud bychom chtěli jít Vašich šlépějích?

Asi bych doporučoval jazykovku, protože musíme za našimi dravci i poměrně dost cestovat, tak abyste se s nimi domluvili!

Kolik dravců a sov máte na Vaší základně?

Asi 90.

Děkuji za rozhovor.

Vítek Lustyk

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

aneb

NAŠE DOMÁCÍ ZOO

A máme tady další domácí mazlíčky, o kterých jste nám napsali. I když nevíme, jak se dá mazlit se šnekem, nemáme nic proti, vždyť někdo má doma třeba i tygra a s tím bychom se už vůbec nepomazlili!

AFRICKÝ ŠNEK

Máme doma 2 africké šneky. Cizím slovem se nazývají Achatina, neboli oblovka. Jejich domovem je střední Afrika. V subtropických lesích je přemnožena. V noci vylézá za potravou a přes den je zahrabána v zemi. Ve své domovině se živí shnilým listím a plody, které spadnou na zem. Dožívají se asi 8-mi let. Na potravu nejsou nijak náročni, konzumují i odřezky zeleniny a ovoce. Jen pozor na plísňe, ty by jim mohly ublížit. Nejlépe je krmit večer, jsou to noční zvířata. Požírají i sýry,

tvaroh a vařená vejce. Voda se jim podávat nemusí, ale může, např. v bazénku s kameny, ale pozor na malé šnečky, ti by se mohli utopit. Ty naše koupeme. Velmi důležitá je sepiová kost na růst ulity. Ulita se totiž kromě rohoviny a perleti skládá hlavně z vápníků. Nedostatek vápníků způsobuje tenkou a lámavou ulitu, pak

si okusují tu vlastní a také se nepáří, protože vápník je důležitý pro tvorbu vajíček. V přírodě vápník získávají z vápenaté půdy, kostí, prázdných ulit, lastur a rostlin.

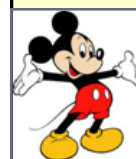
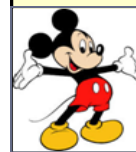
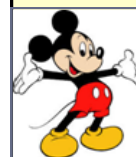
Lucka Lacmanová, 6.třída

PÍSKOMIL

Pískomil žere jetel a jídlo pro hlodavce. Jmenuje se Teodor.

Je můj a mého bratra. Teodorovi jsou dva roky. Měníme mu klece a stelivo dvakrát do týdne. Moc ho nebereme do ruky, protože kouše. Občas ho bereme ven i s klecí. Majda, náš pes, na klec pořád skáče a chce si s ním hrát - kupodivu ale Teodorovi se do hraní s Majdou moc nechce. Když si jdu ke kamarádce hrát, tak musí taťka Majdu zabavit, aby nám Teodora nesežrala.

Bára Schejbalová, 5.třída

Z

A

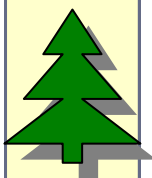
S

A

SÁZENÍ STROMKŮ – 1. + 9. třída

V pondělí 20. října jsme se s celou devátou třídou vydali sázet stromky s první třídou. Všechno to začalo v 11: 00 hodin. Sázely se malé tuje u kompostu. Všechno probíhalo dobře, nejdříve jsme si všechno připravili, poté za námi prvňáčci přiběhli celí natěšení na sázení stromečků. Pomohli nám stromky zasadit. Zahráli jsme si s nimi „Kolo, kolo, mlýnské“ a naučili jsme se jednu říkanku. Bohužel nám nepřálo počasí a nemohli jsme si s nimi zahrát více her, které jsme m ě l i p ř i p r a v e n é . Na konci sázení byl předán Pamětní list. Odměnou byla lízátka. Doufáme, že se nám vše povedlo. Prvňáci byli spokojeni a rádi, že měli možnost s námi stromky zasadit. Tím všechno skončilo a my jsme se rozešli do svých tříd.

Ď

článek: Anežka Šilhánková

foto: Šárka Kovářová

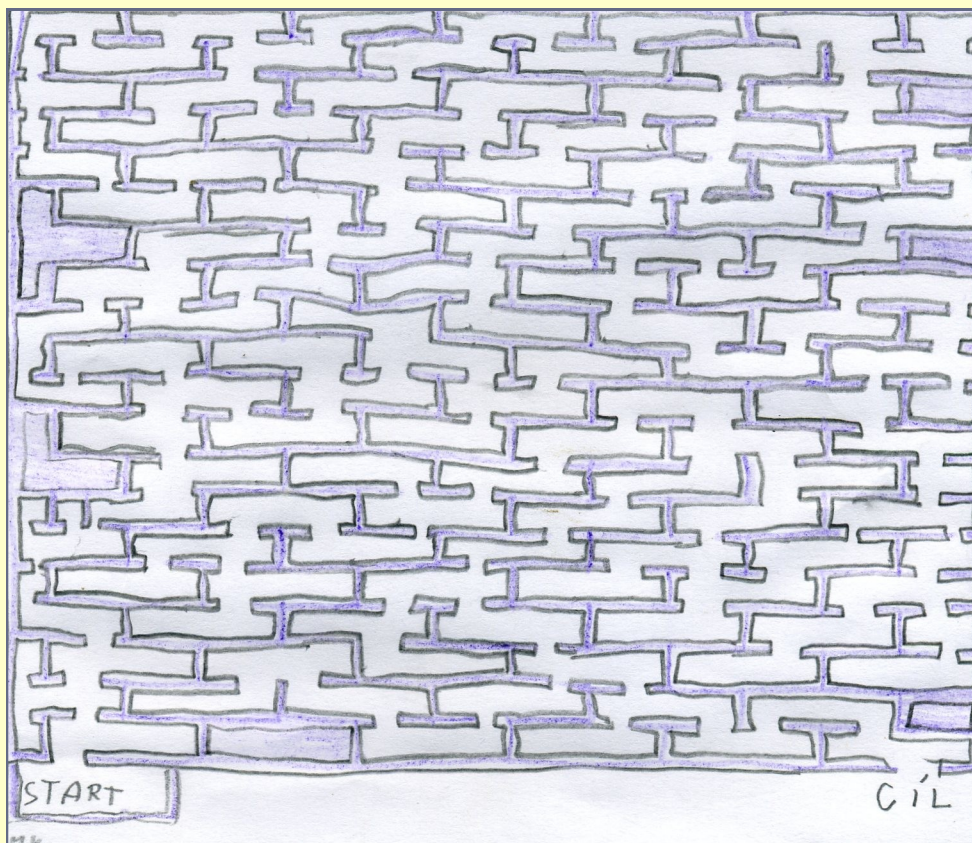

!

MARKOVA BLUDIŠTĚ

Přinášíme Vám další ze sbírky Markových bludišť. Tam at' Vám mozečky pracují!

vytvořil

Marek Kašpar, 7. A

?

?

?

?

?

ZÁVOD LESNÍ KRAJINOU

Učení a školní batohy jsme 3. října nechali doma. Místo toho jsme se oblékli do sportovního a do školy vyrazili pěkně po svých nebo na kole. Tak začal Závod lesní krajinou, každoročně pořádaný den plný sportu, pohybu a dobré nálady. Jako odměna pro všechny, kteří se v tento den dopravili do školy vlastními silami, byla připravena společná sladká snídaně.

Poté, co jsme se pořádně posilnili, vyrazili jsme k lomu na Pánově kopci. Nejprve jsme připravili stanoviště startérů a rozhodčích, po trasách se rozmístily hlídky a značení.

S

P

A to už cyklisté obdrželi svá startovní čísla a vyráželi na trať.

Jak vypadali po příjezdu? Sportovní nadšení z nich přímo sršelo. Někdo se blátu vyhýbal, jiný si je užil, přesto však bylo v očích závodníků vidět nadšení, zápal i radost z odvedené práce. Když za námi dorazili běžci, seznámila je p. uč. Karla Nováková s pořadím tříd. Závod odstartovala děvčata z devítky. Kdo nespotoval, hrál hry, povídal si s kamarády, kibicoval r o z h o d ě í m d o p r á c e . . . Někteří cyklisté měli ještě tolik energie, že si užili i běh, a byli v něm hodně úspěšní.

O

R

T

A přestože sluníčko na nás vykouklo až ke konci závodů, bylo nám v přírodě příjemně a den jsme si náležitě vychutnali. Odcházelí jsme s dobrým pocitem, že jsme pro sebe něco udělali.

Poděkování patří paní učitelce Karle Novákové, za perfektní organizaci, ale i ostatním organizátorům, učitelům i žákům, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu celého dne. V neposlední řadě děkujeme i našim paním kuchařkám, které pro nás připravili výbornou snídani.

DĚKUJEME.

Mgr. Milena Tobiášová

HROŠIÁDA (podzimní kolo)

Dne 8. října jsme se zúčastnili atletické soutěže „Hrošiáda“. Od školy jsme vyjeli asi okolo 8. hod. a za chvíli jsme byli v Hrochově Týnci. Tým byl složen z mladšího družstva 2. - 5. třída a staršího družstva 6. - 9. třída. Soutěž se skládala ze čtyř disciplín: běh na 60m, hod kriketovým míčkem (kluci házeli granátem), skok do písku a štafeta. Počasí bylo vcelku dobré. Mladší družstvo se umístilo na 4. místě a starší na 2. místě. Rozdávali se dokonce i medaile. Do Proseče jsme přijeli asi okolo 14. hod. Už se těšíme na jarní závody.

Štěpánka Doležalová

OKRESNÍ KOLO VE STOLNÍM TENISE

V úterý 25.října jsme já, Vítek Lustyk a Miloš Sejkora byli reprezentovat naši školu o okresním kole stolního tenisu v Chrudimi. Sraz byl v 6:00 na náměstí, autobus přijel v 6:13, cesta jím trvala něco přes hodinu. Z autobusového nádraží jsem nás zkušeně dovedl do haly pro stolní tenis, tam jsme se převlékli a rozhýbali, a pak se šli rozehrát ke stolům.

Nejdříve se nám zdálo, že je nás strašně moc, ale potom jsme zjistili, že v naší kategorii jsme ze ZŠ pouze my a naši vrstevníci z gymnázia v Chrudimi, ostatní byli ze SŠ a učilišť.

Po zahájení turnaje jsme rozehráli náš jediný zápas. Hrál se do 4 bodů = 1 výhra 1 bod, nám se povedlo vyhrát všechny zápasy, tudíž jsme vyhráli 4:0.

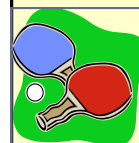
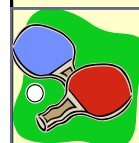
Už jsme nemohli hrát žádný soutěžní zápas, tak jsme nastoupili k nesoutěžnímu utkání se studentkami ze zemědělské školy v Chrudimi, které ve své kategorii neměly žádného soupeře. Ty za stavu 2:2 na sety dostaly nabídku utvořit se spolužáky smíšené družstvo, tak zápas zůstal nedohrán.

Po vyhlášení výsledků v naší kategorii v 10:15 jsme si šli něco koupit do obchodu a odjeli domů, kam jsme dorazili ve 12 hodin.

Je škoda, že se naši vrstevníci z ostatních ZŠ turnaje nezúčastnili. My jsme postoupili do krajského kola, které se uskuteční 5.11.2014 v Holicích.

DRŽTE NÁM PALCE!

Jakub Vanžura

*I v letošním roce si skupina devátáků z Konverzace AJ pro žáky
1. stupně připravila Halloween. A z fotografií vidíme, že se určitě líbil.*

Lucie Drahošová, Jitka Poslušná, Vítek Lustyk

Welcome to Halloween :

Zde na děti čekaly nejen různé doplňovačky, osmisměrky, omalovánky, ale také sklenice s překvapením!

Halloween Cooking :

Děti si zde vyrobily své vlastní kouzelné nápoje.

Na skleničku s nápojem si nalepily želé bonbonky a tím si ji ozdobily dle svého přání a vkusu.

Making a ghost :

Na tomto stanovišti bylo také veselo, až strašidelné. Děti si tu vyrobily své vlastní duchy na špejli.

Obličej duchů si domalovaly fixem.

Joking halloween party :

Děti si zde užily výrobu masek ve tvaru dýně. Nakonec si zatancovaly Halloweenský tanec s pravými „tanečními mistry“.

Halloween games 1 :

Zde se děti pobavily hraním her, skládáním Puzzle a hrami na tabuli.

Halloween games 2 :

I tady se soutěžilo ve velkém. Disciplíny byly: lovení jablek z lavoru, ochutnávka jídel, balení dětí do „mumie“.

H

A

L

L

O

W

E

E

N

NENECHTE SI UJÍT:

Ještě pár strašidelných vtipů:

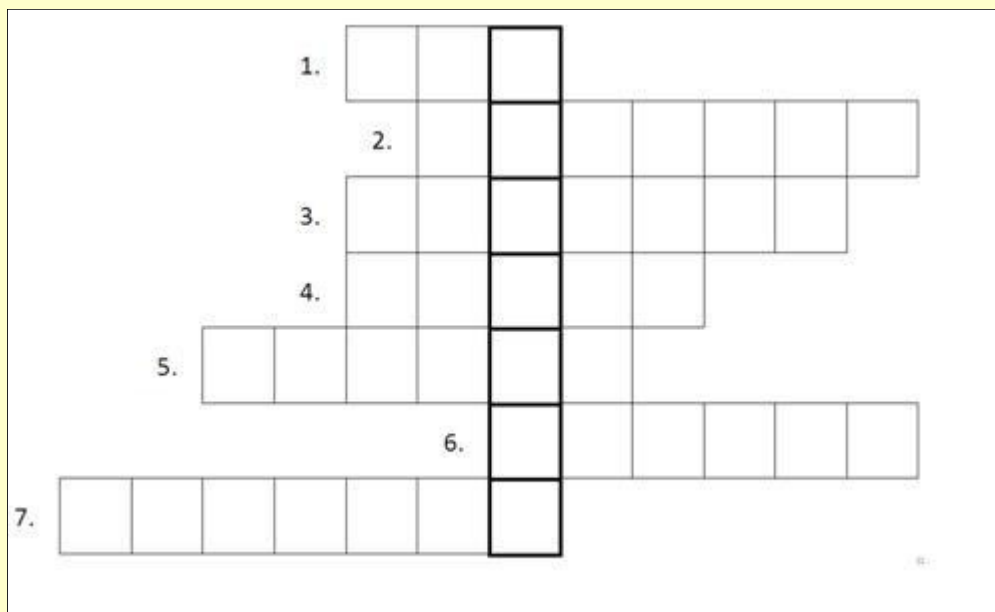
- Potkají se dva upíři před nemocnicí: "Tak co, zase se jdeš rozšoupnout na transfúzku?" "Ale kdepak, dnes mi není nějak dobře. Vezmu si jen pár použitých obvazů, udělám si čaj a půjdu si lehnout."

- Dva muži jdou z večírku a rozhodnou se zkrátit si cestu chůzí přes hřbitov. Nejdřív jim to přijde legrační, ale jak jdou dál, tak postupně dostávají strach, a najednou uprostřed hřbitova slyší zřetelně pravidelné klepání ze zamlženého stínu. Muži se vyděsí k smrti a pak zjistí, že ten zvuk vydává starší muž, který s kladívkem a rydlem něco vytesává do náhrobku. "Jé," oddychne si jeden z mužů. "Vy jste nás ale vylekal. My už jsme začali věřit na duchy. Co tady, prosím vás, děláte tak pozdě v noci?" "Ale," řekne stařík. "Ti blbci tady zkomolili moje příjmení."

- Až zemřu, chtěl bych odejít klidně ve spánku, jako můj děda, a ne křičíc s vlasy zježenými hrůzou, jako cestující jeho autobusu.

Vaše redakce

Přelož do angličtiny a doplň do tajenky:

sova
upír
sladkosti
čarodějnice
pavouk
koleda
dýně

TAJENKA: _____

připravily Aneta Pospíšilová a Kristýna Jadrná